

Warszawa, dnia 1 sierpnia 2017 r.

Prezydent
Rzeczypospolitej Polskiej

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy:

- o zmianie ustawy o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągali kredyt mieszkaniowy oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do reprezentowania mojego stanowiska w toku prac nad projektem ustawy upoważniam Pana Pawła Muchę – Zastępcę Szefa Kancelarii Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Z wyrazami szacunku

Andrzej Duda

U S T A W A

z dnia 2017 r.

o zmianie ustawy o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy oraz ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych

Art. 1. W ustawie z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy (Dz. U. poz. 1925) wprowadza się następujące zmiany:

1) tytuł ustawy otrzymuje brzmienie:

„o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy oraz o wsparciu dobrowolnej restrukturyzacji”;

2) art. 1 otrzymuje brzmienie:

„Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady przyznawania oraz warunki korzystania ze zwrotnego wsparcia finansowego przyznawanego osobom fizycznym zobowiązanym do spłaty kredytu mieszkaniowego, które znalazły się w trudnej sytuacji finansowej, zwanego dalej „wsparciem”;
- 2) zasady przyznawania oraz warunki korzystania z pożyczki na pokrycie pozostałej części zadłużenia, zwanej dalej „pożyczką na spłatę zadłużenia”;
- 3) zasady wspierania dobrowolnej restrukturyzacji.

2. Wsparcie, pożyczka na spłatę zadłużenia oraz wspieranie dobrowolnej restrukturyzacji są realizowane za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego.

3. Źródłem finansowania wsparcia, pożyczki na spłatę zadłużenia oraz kosztów związanych z obsługą wsparcia oraz pożyczki na spłatę zadłużenia jest Fundusz Wspierający, wyodrębniony w ramach Funduszu Wsparcia Kredytobiorców.

4. Źródłem finansowania wspierania dobrowolnej restrukturyzacji oraz kosztów realizacji wspierania dobrowolnej restrukturyzacji jest Fundusz Restrukturyzacyjny, wyodrębniony w ramach Funduszu Wsparcia Kredytobiorców.”;

3) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Użyte w ustawie określenia oznaczają:

- 1) dochód – dochód w rozumieniu ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 930, z późn. zm.¹⁾), zwanej dalej „ustawą o pomocy społecznej”;
- 2) dom jednorodzinny – budynek mieszkalny jednorodzinny w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. – Prawo budowlane (Dz. U. z 2017 r. poz. 1332), w którym znajduje się nie więcej niż jeden lokal mieszkalny;
- 3) gospodarstwo domowe – gospodarstwo prowadzone przez kredytobiorcę ubiegającego się o wsparcie lub pożyczkę na spłatę zadłużenia, samodzielnie zajmującego lokal mieszkalny lub dom jednorodzinny, albo gospodarstwo prowadzone przez kredytobiorcę wspólnie z innymi osobami stale z nim zamieszkującymi i gospodarującymi, które swoje prawa do zamieszkiwania w lokalu mieszkalnym lub domu jednorodzinnym wywodzą z prawa kredytobiorcy;
- 4) kredytobiorca – osobę lub osoby, pozostające w gospodarstwie domowym, zobowiązane do spłaty kredytu mieszkaniowego;
- 5) kredytodawca – bank krajowy, oddział instytucji kredytowej, oddział banku zagranicznego, o których mowa w art. 4 ust. 1 pkt 1, 18 i 20 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2016 r. poz. 1988, z późn. zm.²⁾) zwanej dalej „Prawem bankowym”, albo spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, które udzieliły kredytu mieszkaniowego;
- 6) lokal mieszkalny – samodzielny lokal mieszkalny w rozumieniu art. 2 ust. 2 zdanie pierwsze ustawy z dnia 24 czerwca 1994 r. o własności lokali (Dz. U. z 2015 r. poz. 1892) znajdujący się w budynku, w skład którego wchodzi co najmniej dwa takie lokale;
- 7) należność restrukturyzowana – kredyt mieszkaniowy denominowany lub indeksowany do waluty innej niż waluta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód, podlegający dobrowolnej restrukturyzacji;
- 8) należność zrestrukturyzowana – kredyt mieszkaniowy, który w wyniku dobrowolnej restrukturyzacji został zastąpiony kredytem mieszkaniowym, który

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1583, 1948 i 2174 oraz z 2017 r. poz. 38, 60, 624, 777, 1292 i 1428.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 1997 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 85, 724, 768, 791 i 1089.

nie jest denominowany lub indeksowany do waluty innej niż waluta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód;

- 9) dobrowolna restrukturyzacja – uzgodnione przez kredytobiorcę i kredytodawcę dobrowolne, umowne przekształcenie należności restrukturyzowanej w należność zrestrukturyzowaną;
- 10) wskaźnik DtI – stosunek wydatków kredytobiorcy związanych z obsługą miesięcznej raty kapitałowej i odsetkowej kredytu mieszkaniowego do dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy.

2. Kredytem mieszkaniowym w rozumieniu ustawy jest kredyt zabezpieczony hipoteką, przeznaczony na sfinansowanie niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego:

- 1) nabycia, budowy, przebudowy, rozbudowy lub nadbudowy domu jednorodzinnego albo lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, oraz adaptację pomieszczeń (budynków) niemieszkalnych na cele mieszkalne;
- 2) nabycia spółdzielczego prawa do lokalu mieszkalnego lub prawa do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej albo prawa odrębnej własności lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej;
- 3) remontu domu albo lokalu, o których mowa w pkt 1 i 2;
- 4) nabycia działki budowlanej lub jej części pod budowę domu jednorodzinnego;
- 5) nabycia działki rolnej lub jej części pod budowę domu jednorodzinnego, położonej w całości lub w części na terenie o przeznaczeniu pod zabudowę mieszkaniową, zgodnie z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku, gdy teren, na którym położona jest działka rolna, nie został objęty miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego, przeznaczenie działki pod budowę budynku mieszkalnego jednorodzinnego wynika z decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu;
- 6) innego celu związanego z zaspokajaniem potrzeb mieszkaniowych, w tym także pokrycia kosztów partycypacji w kosztach budowy mieszkań przez towarzystwa budownictwa społecznego.

3. Kredytem mieszkaniowym w rozumieniu ustawy jest również:

- 1) kredyt udzielony na spłatę kredytu mieszkaniowego, o którym mowa w ust. 2, jeżeli kredyt ten został zabezpieczony hipoteką na przedmiocie kredytowania;

- 2) ta część kredytu udzielonego na spłatę różnych zobowiązań kredytowych, która jest przeznaczona na spłatę kredytu mieszkaniowego, o którym mowa w ust. 2, jeżeli kredyt ten został zabezpieczony w sposób, o którym mowa w pkt 1.”;

4) art. 3 otrzymuje brzmienie:

„Art. 3. 1. Wsparcie lub pożyczka na spłatę zadłużenia mogą być przyznane, jeżeli:

- 1) w dniu złożenia wniosku o wsparcie lub pożyczkę na spłatę zadłużenia co najmniej jeden z kredytobiorców posiada status bezrobotnego, lub
- 2) wartość wskaźnika Dtl przekracza 50%, lub
- 3) miesięczny dochód gospodarstwa domowego, pomniejszony o miesięczne koszty obsługi kredytu mieszkaniowego nie przekracza:
 - a) w przypadku gospodarstwa jednoosobowego – dwukrotności kwoty wskazanej w art. 8 ust. 1 pkt 1 ustawy o pomocy społecznej, zwaloryzowanej zgodnie z przepisami tej ustawy,
 - b) w przypadku gospodarstwa wieloosobowego – iloczynu dwukrotności kwoty wskazanej w art. 8 ust. 1 pkt 2 ustawy o pomocy społecznej, zwaloryzowanej zgodnie z przepisami tej ustawy, i liczby członków gospodarstwa domowego kredytobiorcy.

2. Wsparcie lub pożyczka na spłatę zadłużenia nie mogą być przyznane, jeżeli utrata zatrudnienia co najmniej jednego z kredytobiorców nastąpiła w wyniku rozwiązania umowy o pracę za wypowiedzeniem przez kredytobiorcę lub rozwiązania umowy o pracę bez wypowiedzenia z winy pracownika w trybie art. 52 § 1 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. – Kodeks pracy (Dz. U. z 2016 r. poz. 1666, z późn. zm.³⁾).

3. Wsparcie nie może być przyznane na spłatę kredytu mieszkaniowego, jeżeli jeden z kredytobiorców uzyskał wsparcie na zasadach określonych w ustawie, chyba że wsparcie nie jest już udzielane, a okres udzielonego wsparcia nie przekroczył 35 miesięcy. W takim przypadku łączny okres wsparcia przyznanego kredytobiorcom na spłatę kredytu mieszkaniowego, zabezpieczonego hipoteką ustanowioną na tym samym przedmiocie kredytowania, nie może przekroczyć 36 miesięcy.

4. Wsparcie lub pożyczka na spłatę zadłużenia nie mogą być przyznane, jeżeli umowa kredytu mieszkaniowego została wypowiedziana przed złożeniem wniosku, o którym mowa w art. 6 ust.1.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wskazanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 2138 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 60 i 962.

5. Wsparcie nie może być przyznane za okres, w którym co najmniej jednemu z kredytobiorców przysługuje świadczenie z tytułu utraty pracy wynikające z zawartej umowy ubezpieczenia spłaty kredytu, gwarantującej wypłatę świadczenia na wypadek utraty pracy.”;

5) art. 4 otrzymuje brzmienie:

„Art. 4. Wsparcie lub pożyczka na spłatę zadłużenia nie mogą być przyznane, jeżeli kredytobiorca w chwili złożenia wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 1 lub w okresie 6 miesięcy przed jego złożeniem:

- 1) był właścicielem innego lokalu mieszkalnego lub domu jednorodzinnego;
- 2) posiadał inne spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego, spółdzielcze własnościowe prawo do lokalu mieszkalnego, prawo do domu jednorodzinnego w spółdzielni mieszkaniowej lub prawo do domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego budowanych w celu przeniesienia ich własności na rzecz członków.”;

6) w art. 5:

a) ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

„Art. 5. 1. Wsparcie polega na przekazywaniu kredytodawcy przez Bank Gospodarstwa Krajowego kwoty środków pieniężnych z przeznaczeniem na spłatę zobowiązań kredytobiorcy z tytułu kredytu mieszkaniowego, przez okres nie dłuższy niż 36 miesięcy.

2. Wysokość wsparcia określa się w złotych jako równowartość przewidywanych 36 miesięcznych rat kapitałowych i odsetkowych kredytu mieszkaniowego, z tym że jeżeli wysokość przewidywanej miesięcznej raty kapitałowej i odsetkowej jest wyższa niż 2000 zł, do określenia wysokości wsparcia przyjmuje się kwotę 2000 zł.

3. Wsparcie jest przekazywane w ratach miesięcznych, nie wyższych niż 2000 zł, na wskazany przez kredytodawcę rachunek przeznaczony do przekazywania wsparcia.”,

b) po ust. 7 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Kredytodawca nie może wypowiedzieć umowy kredytu mieszkaniowego w okresie rozpatrywania wniosku, w trybie art. 6 ust. 1.”;

7) po art. 5 dodaje się art. 5a i art. 5b w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. W przypadku, gdy kredytobiorca dokonał sprzedaży kredytowanej nieruchomości, a kwota uzyskana ze sprzedaży nie pokryła całego zobowiązania związanego z kredytem mieszkaniowym, zaciągniętym na zakup sprzedanej nieruchomości, kredytobiorcy może zostać udzielona pożyczka na spłatę zadłużenia z Funduszu Wspierającego.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje kredytodawcy, w celu spłaty zadłużenia, o którym mowa w ust 1, środki pieniężne na zasadach określonych w umowie, o której mowa w art. 8 ust. 1.

3. Wysokość pożyczki na spłatę zadłużenia nie może przekraczać kwoty 72 000 zł.

4. Pożyczka na spłatę zadłużenia jest przekazywana na rachunek kredytodawcy wskazany w umowie, o której mowa w art. 8 ust. 1.

5. W przypadku, gdy kredyt mieszkaniowy jest spłacany w walucie obcej, Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje pożyczkę na spłatę zadłużenia w walucie spłaty kredytu, dokonując przeliczenia jej wysokości na walutę spłaty kredytu według kursu sprzedaży ogłoszonego przez Narodowy Bank Polski, w dniu poprzedzającym dzień przekazania pożyczki na spłatę zadłużenia.

Art. 5b. 1. Kredytobiorca przed dokonaniem sprzedaży nieruchomości może wystąpić o przyrzeczenie udzielenia mu pożyczki na spłatę zadłużenia, zwane dalej „promesą”.

2. Promesa jest udzielana przez kredytodawcę.

3. W celu udzielenia promesy kredytobiorca składa do kredytodawcy wniosek, o którym mowa w art. 6 ust. 1.

4. Kredytodawca dokonuje weryfikacji wniosku i po stwierdzeniu spełnienia przez kredytobiorcę warunków, o których mowa w art. 3 i 4 oraz art. 5a ust. 1, przekazuje wniosek do Banku Gospodarstwa Krajowego w celu zarezerwowania środków na udzielenie pożyczki na spłatę zadłużenia.

5. Bank Gospodarstwa Krajowego informuje kredytodawcę i kredytobiorcę o zarezerwowaniu środków w terminie 7 dni od dnia otrzymania kompletnego wniosku.

6. Kredytodawca wydaje kredytobiorcy promesę w terminie 7 dni od dnia otrzymania od Banku Gospodarstwa Krajowego informacji, o której mowa w ust. 5. W promesie ustala się okres jej ważności, nie krótszy niż 6 miesięcy.

7. Kredytobiorca dostarcza kredytodawcy umowę sprzedaży kredytowanej nieruchomości w terminie 14 dni od dnia dokonania sprzedaży kredytowanej nieruchomości.

8. Kredytodawca po dostarczeniu przez kredytobiorcę umowy, o której mowa w ust. 7, zawiera z nim umowę pożyczki na spłatę zadłużenia.

9. Kredytodawca przekazuje umowę, o której mowa w ust. 8, do Banku Gospodarstwa Krajowego w celu przekazania pożyczki na spłatę zadłużenia.”;

8) w art. 6:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W celu uzyskania wsparcia, promesy lub pożyczki na spłatę zadłużenia kredytobiorca składa do kredytodawcy wniosek.”,

b) w ust. 2:

- pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) podaje imię i nazwisko, adres miejsca zamieszkania, numer PESEL, o ile został nadany, numer dowodu osobistego lub rodzaj i numer innego dokumentu potwierdzającego tożsamość oraz numer identyfikacyjny umowy kredytowej;”,

- w pkt 2 lit. c i d otrzymują brzmienie:

„c) wartości wskaźnika Dtl – w przypadku, gdy kredytobiorca ubiega się o wsparcie lub udzielenie pożyczki na spłatę zadłużenia na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 2,

d) dochodzie gospodarstwa domowego w rozumieniu ustawy o pomocy społecznej i liczbie członków gospodarstwa domowego kredytobiorcy – w przypadku gdy kredytobiorca ubiega się o wsparcie lub udzielenie pożyczki na spłatę zadłużenia na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 3;”,

- po pkt 2 dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) w przypadku ubiegania się o przyznanie pożyczki na spłatę zadłużenia – podaje informacje i załącza dokumenty dotyczące sprzedaży kredytowanej nieruchomości oraz składa, pod rygorem odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia, oświadczenie, że nabywcą nieruchomości nie jest członek rodziny w rozumieniu art. 5 pkt 3 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1793,

z późn. zm.⁴⁾), osoba pozostająca we wspólnym gospodarstwie domowym lub osoba będąca z nim w bliskim stosunku w rozumieniu art. 527 § 3 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. z 2017 r. poz. 459, z późn. zm.⁵⁾);

- 4) w przypadku ubiegania się o udzielenie promesy – załącza przedwstępną umowę sprzedaży nieruchomości.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku, o którym mowa w ust. 1, z uwzględnieniem treści dokumentów potwierdzających dane i informacje, o których mowa w ust. 2 pkt 1, 3 i 4 oraz oświadczeń, o których mowa w ust. 2 pkt 2, oraz konieczności pouczenia wnioskodawcy o odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych oświadczeń, a także skutkach otrzymania nienależnego wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia, kierując się potrzebą rzetelnego udokumentowania danych niezbędnych do przyznania wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia.”;

9) w art. 8:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wsparcie lub pożyczka na spłatę zadłużenia przyznawane są na podstawie, odpowiednio, umowy o udzieleniu wsparcia lub umowy pożyczki na spłatę zadłużenia zawieranej przez kredytobiorcę z kredytodawcą.

2. Umowa, o której mowa w ust. 1, zawierana jest po dokonaniu przez kredytodawcę weryfikacji i stwierdzeniu spełnienia warunków, o których mowa w art. 3 i art. 4. Kredytodawca uprawniony jest do przeprowadzenia weryfikacji wyłącznie w oparciu o oświadczenia i dokumenty przewidziane w ustawie oraz przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 6 ust. 3.”;

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a-2d w brzmieniu:

„2a. Kredytodawca dokonuje weryfikacji wniosku w terminie 21 dni od dnia złożenia wniosku.

2b. W przypadku gdy wniosek nie jest kompletny lub prawidłowo wypełniony, kredytodawca wzywa kredytobiorcę do uzupełnienia wniosku.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wskazanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1807, 1860, 1948, 2138, 2173 i 2250 oraz z 2017 r., poz. 60, 759, 777, 844, 858, 1089, 1139, 1200, 1292, 1321, 1386 i 1428.

⁵⁾ Zmiany tekstu jednolitego wskazanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2017 r. poz. 933 i 1132.

2c. Po uzupełnieniu wniosku kredytodawca dokonuje ponownej weryfikacji wniosku w terminie 14 dni. Przepis ust. 2b stosuje się odpowiednio.

2d. W przypadku niespełnienia przez kredytobiorcę warunków, o których mowa w art. 3 i art. 4, kredytodawca odrzuca wniosek. Kredytodawca niezwłocznie informuje kredytobiorcę o odrzuceniu wniosku na piśmie, podając w nim uzasadnienie odrzucenia.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Jeżeli kredytobiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 3 i art. 4, umowa, o której mowa w ust. 1, zawierana jest w terminie 14 dni od dnia pozytywnej weryfikacji wniosku.”,

d) w ust. 5:

- pkt 2-4 otrzymują brzmienie:

„2) wysokość rat oraz okres udzielonego wsparcia lub wysokość pożyczki na spłatę zadłużenia;

3) zasady i terminy przekazywania rat udzielonego wsparcia lub zasady wypłaty pożyczki na spłatę zadłużenia;

4) numer rachunku wskazanego przez kredytodawcę jako rachunek przeznaczony do przekazywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia;”,

- pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) zasady i terminy spłat poszczególnych rat udzielonego wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia;

7) zakres uprawnień Banku Gospodarstwa Krajowego związanych z kontrolą spłaty i egzekucją wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia;”;

10) po art. 8 dodaje się art. 8a w brzmieniu:

„Art. 8a 1. W przypadku odrzucenia przez kredytodawcę wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, z powodu niespełnienia warunków, o których mowa w art. 3 lub art. 4, kredytobiorca może wystąpić, za pośrednictwem kredytodawcy, o dodatkową weryfikację wniosku.

2. Dodatkowa weryfikacja wniosku jest dokonywana przez Radę Funduszu.

3. W przypadku wystąpienia kredytobiorcy o dodatkową weryfikację wniosku kredytodawca przekazuje wniosek wraz z załączonymi dokumentami Radzie Funduszu w terminie 7 dni od dnia wystąpienia kredytobiorcy.

4. Rada Funduszu dokonuje dodatkowej weryfikacji wniosku niezwłocznie, nie dłużej jednak niż w terminie 3 miesięcy od dnia otrzymania wystąpienia, o którym mowa w ust. 1, rozstrzygając w przedmiocie spełnienia lub niespełnienia warunków przyznania wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia. Rada Funduszu podejmuje decyzję w drodze uchwały. W uchwale Rady Funduszu wskazuje się numer rachunku, na który uiszczona ma być opłata, o której mowa w ust. 9.

5. Rada Funduszu przekazuje uchwałę kredytodawcy i kredytobiorcy w terminie 14 dni od dnia jej podjęcia.

6. W przypadku gdy w wyniku dodatkowej weryfikacji zostanie stwierdzone, że kredytobiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 3 oraz art. 4, kredytodawca w terminie 7 dni od dnia otrzymania uchwały sporządza umowę, o której mowa w art. 8 ust. 1.

7. W przypadku, o którym mowa w ust. 6, kredytodawca pokrywa z własnych środków:

- 1) kwotę wsparcia, które byłoby przyznane w okresie weryfikacji, o której mowa w ust. 1;
- 2) kwotę stanowiącą iloczyn kwoty przyznanej pożyczki na spłatę zadłużenia i stawki 8,33%.

8. Kwoty wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia, o których mowa ust. 7, nie są przez kredytobiorcę zwracane.

9. Opłata za dodatkową weryfikację, o której mowa w ust. 2, wynosi 100 zł i jest pokrywana przez:

- 1) kredytodawcę, jeżeli kredytobiorca spełnia warunki, o których mowa w art. 3 i art. 4;
- 2) kredytobiorcę, jeżeli kredytobiorca nie spełnia warunków, o których mowa w art. 3 i art. 4.

10. Opłata, o której mowa w ust. 9, uiszczana jest na rachunek wskazany w uchwale, o której mowa w ust. 4.”;

11) art. 9 otrzymuje brzmienie:

„Art. 9. Kredytodawca dochodzi roszczeń w zakresie zwrotu udzielonego wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia, o których mowa w art. 19, art. 20 i art. 22.”;

12) art. 10 otrzymuje brzmienie:

„Art. 10. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje wsparcie lub pożyczkę na spłatę zadłużenia w terminie i na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 8 ust. 1.”;

13) w art. 12:

- a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 2-3 w brzmieniu:

„2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, 6 i 7, kredytobiorca jest uprawniony do złożenia nowego wniosku, o którym mowa w art. 6 ust. 1, o ile spełnia jedną z przesłanek wskazanych w art. 3 ust. 1. Do czasu rozpatrzenia wniosku, wypłaty wsparcia przyznanego na dotychczasowej podstawie nie wstrzymuje się.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego wstrzymuje wypłatę pożyczki na spłatę zadłużenia w przypadku powzięcia informacji, że została ona przyznana na podstawie nieprawdziwych informacji lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę, której przyznano pożyczkę na spłatę zadłużenia.”;

14) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. W przypadku gdy wsparcie lub pożyczkę na spłatę zadłużenia przyznano na podstawie art. 3 ust. 1 pkt 1, kredytodawca przesyła informację o udzieleniu wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia do powiatowego urzędu pracy właściwego według miejsca zamieszkania kredytobiorcy.

2. W informacji, o której mowa w ust. 1, kredytodawca podaje wysokość środków przekazanych z tytułu wypłaty wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia oraz terminy ich przekazania na wskazany przez kredytodawcę rachunek przeznaczony do przekazywania wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia.”;

15) po art. 13 dodaje się art. 13a i art. 13b w brzmieniu:

„Art. 13a. 1. Kredytodawca może uzyskać środki finansowe z Funduszu Restrukturyzacyjnego z przeznaczeniem na wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji.

2. Wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji polega na pokryciu środkami z Funduszu Restrukturyzacyjnego różnicy między wartością bilansową należności restrukturyzowanej i wartością bilansową należności zrestrukturyzowanej. Wartość bilansowa należności restrukturyzowanej ustalana jest na dzień poprzedzający dzień zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3, i wyliczana w oparciu o kurs średni Narodowego Banku Polskiego ogłoszony w tym dniu. Wartość bilansowa należności zrestrukturyzowanej ustalana jest na dzień zawarcia umowy, o której mowa w ust. 3.

3. W celu uzyskania środków z Funduszu Restrukturyzacyjnego, z przeznaczeniem na wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji należności restrukturyzowanej, kredytodawca zawiera z kredytobiorcą umowę o dobrowolną restrukturyzację tej należności.

4. Umowa, o której mowa w ust. 3 zawiera co najmniej:

- 1) oznaczenie stron umowy poprzez wskazanie następujących informacji:
 - a) imienia i nazwiska, adresu miejsca zamieszkania, numeru PESEL, o ile został nadany, numeru dowodu osobistego lub rodzaju i numeru innego dokumentu potwierdzającego tożsamość kredytobiorcy,
 - b) firmy (nazwy), NIP oraz adresu siedziby kredytodawcy,
 - c) numeru identyfikacyjnego umowy kredytowej;
- 2) warunki, na jakich ma być przeprowadzona dobrowolna restrukturyzacja, w tym:
 - a) warunki oprocentowania należności zrestrukturyzowanej oraz sposób ich ustalania,
 - b) wysokość miesięcznej raty kapitałowo-odsetkowej, wyliczonej przy uwzględnieniu ustalonych w umowie warunków oprocentowania, wysokości kapitału, o którym mowa w pkt 4, oraz okresu trwania umowy kredytowej po restrukturyzacji,
 - c) okres trwania umowy kredytowej po restrukturyzacji;
- 3) zasady i terminy dobrowolnej restrukturyzacji należności zrestrukturyzowanej;
- 4) całkowitą kwotę kapitału kredytu mieszkaniowego do spłaty po restrukturyzacji należności zrestrukturyzowanej;
- 5) całkowitą kwotę kapitału kredytu mieszkaniowego do spłaty w złotych ustaloną na dzień poprzedzający dzień zawarcia umowy, wyliczoną w oparciu o kurs średni Narodowego Banku Polskiego;
- 6) różnicę między kwotą, o której mowa w pkt 5, oraz kwotą, o której mowa w pkt 4.

5. Komisja Nadzoru Finansowego może wydać rekomendację dla kredytodawców określającą zasady wyznaczania kolejności dobrowolnej restrukturyzacji należności zrestrukturyzowanych, mając na względzie stabilność systemu finansowego i sprawne wykorzystywanie środków Funduszu Restrukturyzacyjnego.

6. W celu uzyskania środków z Funduszu Restrukturyzacyjnego kredytodawca składa do Rady Funduszu wnioski o przyznanie środków wraz z kopią umowy, o której mowa w ust. 3.

7. Wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji nie obejmuje przypadku, w którym ustalenie całkowitej kwoty kapitału kredytu mieszkaniowego w wyniku dobrowolnej restrukturyzacji nastąpiło z wykorzystaniem kursu niższego niż kurs zastosowany przez kredytodawcę przy wypłacie tego kredytu, a w przypadku kredytu wypłacanego

w transzach, kursu niższego niż średnia z kursów zastosowanych przez kredytodawcę przy wypłacie transz.

Art. 13b. 1. Kredytodawca może wystąpić o przyznanie środków, o których mowa w art. 13a ust. 1, z przeznaczeniem na dobrowolną restrukturyzację należności restrukturyzowanych wynikających z umów, o których mowa w art. 13a ust. 3, do wysokości wniesionej przez niego kwartalnej wpłaty, o której mowa w art. 16 ust. 2a.

2. Środki, o których mowa w ust. 1, mogą zostać przyznane wyłącznie z przeznaczeniem na dobrowolną restrukturyzację należności restrukturyzowanych wynikających z umów, o których mowa w art. 13a ust. 3, zawartych w ciągu 6 miesięcy od zakończenia kwartału, w którym dokonano wpłaty.

3. W przypadku gdy środki wpłacone przez kredytodawcę na Fundusz Restrukturyzacyjny nie zostaną przez niego wykorzystane na dobrowolną restrukturyzację wynikającą z umów, o których mowa w art. 13a ust. 3, zawartych w ciągu 6 miesięcy od zakończenia kwartału, w którym kredytodawca dokonał wpłaty, Rada Funduszu do 15. dnia miesiąca następującego po zamknięciu okresu zawierania umów podejmuje uchwałę o podziale niewykorzystanych środków wynikających z tej wpłaty.

4. Podział niewykorzystanych środków, o którym mowa w ust. 3, dokonywany jest pomiędzy wszystkich innych kredytodawców, którzy wnieśli wpłaty na Fundusz Restrukturyzacyjny za ten okres, proporcjonalnie do wysokości wniesionych przez nich wpłat.

5. Kredytodawcy są uprawnieni do złożenia wniosków o wykorzystanie środków, o których mowa w ust. 4, w ciągu 6 miesięcy od daty podjęcia uchwały przez Radę Funduszu.”;

16) art. 14 otrzymuje brzmienie:

„Art. 14. 1. Tworzy się Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, zwany dalej „Funduszem”.

2. W ramach Funduszu wyodrębnia się Fundusz Wspierający oraz Fundusz Restrukturyzacyjny.

3. Środki Funduszu Wspierającego pochodzą z:

- 1) wpłat kredytodawców, dokonywanych zgodnie z art. 16 ust. 2;
- 2) zwrotów wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia, o których mowa w art. 19, art. 20 i art. 22;

- 3) dochodów z tytułu inwestowania środków Funduszu Wspierającego;
- 4) innych wpływów.

4. Środki Funduszu Restrukturyzacyjnego pochodzą z:

- 1) wpłat kredytodawców, dokonywanych zgodnie z art. 16 ust. 2a;
- 2) dochodów z tytułu inwestowania środków Funduszu Restrukturyzacyjnego;
- 3) innych wpływów.

5. Środki Funduszu Restrukturyzacyjnego pochodzące z dochodów i wpływów, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i 3, uzyskanych w danym kwartale przeznaczane są na wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji dla kredytodawców proporcjonalnie do wysokości środków wpłacanych przez kredytodawców za dany kwartał.

6. Środki, o których mowa w ust. 5, powiększają limit środków do wykorzystania na wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji dla danego kredytodawcy wynikający z wpłaty dokonanej za kwartał, w którym dokonano podziału tych środków.

7. Środki Funduszu Wspierającego przeznacza się na:

- 1) wypłaty wsparcia;
- 2) wypłaty pożyczek na spłatę zadłużenia;
- 3) pokrycie kosztów działania Funduszu Wspierającego.

8. Środki Funduszu Restrukturyzacyjnego przeznacza się na:

- 1) wspieranie dobrowolnej restrukturyzacji;
- 2) w zakresie środków, o których mowa w ust. 4 pkt 2 i pkt 3, na pokrycie kosztów działania Funduszu Restrukturyzacyjnego.

9. Środki Funduszu Wspierającego i Funduszu Restrukturyzacyjnego, o których mowa w ust. 3 i 4, które nie są wykorzystywane na udzielanie wsparcia, pożyczki na spłatę zadłużenia lub wspierania dobrowolnej restrukturyzacji, mogą być inwestowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego z zachowaniem najwyższej staranności.

10. Środki Funduszu Wspierającego i Funduszu Restrukturyzacyjnego, o których mowa w ust. 3 i 4, mogą być inwestowane wyłącznie w:

- 1) papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
- 2) papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski;
- 3) papiery wartościowe emitowane przez rządy lub banki centralne państw należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD);
- 4) lokaty w bankach.

11. Bank Gospodarstwa Krajowego:

- 1) sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat;
- 2) przekazuje kwartalną informację o wykorzystaniu środków Funduszu ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych;
- 3) wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu z podziałem na Fundusz Wspierający i Fundusz Restrukturyzacyjny opracowany w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

12. Bankowi Gospodarstwa Krajowego przysługuje wynagrodzenie prowizyjne z tytułu realizacji zadań wynikających z przepisów ustawy.

13. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych określi, w drodze rozporządzenia, sposób obliczania wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 12, oraz terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Banku Gospodarstwa Krajowego ponoszone w związku z prowadzeniem Funduszu.”;

17) w art. 15 ust. 2 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przedstawiciela kredytodawców wskazanego wspólnie przez 5 kredytodawców wpłacających najwyższą składkę stanowiącą sumę składek na Fundusz Wspierający i Fundusz Restrukturyzacyjny w danym roku.”;

18) w art. 16:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Na środki Funduszu składają się środki zgromadzone w Funduszu Wspierającym i Funduszu Restrukturyzacyjnym.

2. Na Fundusz Wspierający składają się kwartalne wpłaty kredytodawców proporcjonalnie do wielkości posiadanego portfela kredytów i pożyczek zabezpieczonych hipoteką, przeznaczonych na sfinansowanie, niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego, celu określonego w art. 2 ust. 2 pkt 1-5, których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 90 dni.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a–2c w brzmieniu:

„2a. Na Fundusz Restrukturyzacyjny składają się kwartalne wpłaty kredytodawców proporcjonalnie do posiadanego portfela kredytów i pożyczek, denominowanych lub indeksowanych do waluty innej niż waluta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód, zabezpieczonych hipoteką, przeznaczonych na sfinansowanie, niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego, celu określonego w art. 2 ust. 2 pkt 1-5.

2b. Kwartalne wpłaty na Fundusz Wspierający wnoszone przez kredytodawców nie mogą przekraczać równowartości iloczynu wartości bilansowej portfela kredytów i pożyczek, o którym mowa w ust. 2 oraz stawki 1%.

2c. Kwartalne wpłaty wnoszone przez kredytodawców na Fundusz Restrukturyzacyjny nie mogą przekraczać równowartości iloczynu wartości bilansowej portfela kredytów i pożyczek, o którym mowa w ust. 2a, oraz stawki 0,5%.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Z zastrzeżeniem art. 18 ust. 1, kwartalną wysokość wpłat na Fundusz Wspierający i Fundusz Restrukturyzacyjny ustala Rada Funduszu na podstawie opinii Komitetu Stabilności Finansowej w funkcji makroostrożnościowej, zwanego dalej „KSFM”, o wysokości wpłat, o których mowa w ust. 2 i 2a dla wszystkich kredytodawców.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a–3e w brzmieniu:

„3a. O wysokości wpłat na Fundusz Wspierający i Fundusz Restrukturyzacyjny przypadającej na danego kredytodawcę informuje Rada Funduszu, przekazując kredytodawcy uchwałę podjętą w tej sprawie.

3b. Do końca miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy wpłata, Przewodniczący Komisji Nadzoru Finansowego przekazuje Przewodniczącemu KSFM i Radzie Funduszu dane dotyczące wielkości portfeli kredytów i pożyczek, o których mowa w ust. 2 i 2a, według stanu na koniec ostatniego kwartału przed dniem ustalenia składki.

3c. Do końca drugiego miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy wpłata, Przewodniczący KSFM przekazuje Radzie Funduszu opinię, o której mowa w ust. 3.

3d. Rada Funduszu przekazuje kredytodawcom informację, o której mowa w ust. 3a, do 15 dnia trzeciego miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy wpłata.

3e. Wpłaty, o których mowa w ust. 2 i 2a, wnoszone są do końca trzeciego miesiąca następującego po kwartale, którego dotyczy wpłata.”,

e) ust. 4-5 otrzymują brzmienie:

„4. Na żądanie Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego, kredytodawcy przekazują dane niezbędne do sporządzenia informacji, o której mowa w ust. 3b.

5. Informacja dotycząca wielkości posiadanych przez banki portfeli kredytów mieszkaniowych dla gospodarstw domowych oraz informacja dotycząca wielkości posiadanych portfeli należności restrukturyzowanych sporządzana jest na podstawie przekazywanych przez banki do Narodowego Banku Polskiego danych, o których mowa w art. 23 ust. 2 pkt 1 oraz ust. 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o Narodowym Banku Polskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 1373).”

f) uchyla się ust. 6 i 7;

19) art. 17 otrzymuje brzmienie:

„Art. 17 1. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, na wniosek kredytodawcy, Rada Funduszu może rozłożyć jego wpłaty na Fundusz Wspierający lub Fundusz Restrukturyzacyjny na raty.

2. W przypadku nieuiszczenia wpłaty w terminie, o którym mowa w art. 16 ust. 3e, Rada Funduszu wzywa kredytodawcę do uiszczenia składki wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi począwszy od dnia wymagalności tej wpłaty, informując ministra właściwego do spraw instytucji finansowych o nieuiszczeniu wpłaty w terminie.

3. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych dochodzi roszczeń dotyczących wpłat wnoszonych na podstawie art. 16 ust. 2 i 2a.

4. Należności z tytułu wpłat, o których mowa w art. 16 ust. 2 i 2a, podlegają egzekucji w trybie przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2017 r. poz. 1201).

5. Rada Funduszu, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, może zawiesić czasowo wnoszenie wpłat na Fundusz Wspierający, w przypadku gdy środki Funduszu Wspierającego pozwalają na realizację wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia bez wnoszenia wpłat.

6. Rada Funduszu, po wyrażeniu zgody przez ministra właściwego do spraw instytucji finansowych, postanawia o wznowieniu wnoszenia wpłat na Fundusz Wspierający, jeżeli środki Funduszu Wspierającego zostaną wykorzystane w takim stopniu, iż realizacja wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia bez wnoszenia kolejnych wpłat może być zagrożona.”;

20) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Art. 18. 1. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych, po zasięgnięciu opinii KSFM, może zawiesić, w drodze rozporządzenia, wpłaty na Fundusz Wspierający i Fundusz Restrukturyzacyjny, kierując się koniecznością zapewnienia stabilności sektora finansowego.

2. W przypadku wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, Rada Funduszu zawiesza udzielanie wsparcia, pożyczki na spłatę zadłużenia lub wsparcia dobrowolnej restrukturyzacji z dniem wyczerpania środków Funduszu Wspierającego lub Funduszu Restrukturyzacyjnego, informując o tym kredytodawców. Rada Funduszu ogłasza w dzienniku o zasięgu ogólnopolskim informację o zawieszeniu udzielania wsparcia, pożyczki na spłatę zadłużenia lub wsparcia dobrowolnej restrukturyzacji.

3. W przypadku wydania rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, kredytodawca zaprzestaje rozpatrywania wniosków o udzielenie wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia złożonych po dniu ogłoszenia informacji o zawieszeniu udzielania wsparcia.

4. Jeżeli środki Funduszu Restrukturyzacyjnego nie zostaną wykorzystane lub zarezerwowane na wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w ust. 1, środki te zasilają Fundusz Wspierający.”;

21) art. 19 otrzymuje brzmienie:

„Art. 19. 1. Zwrot wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia rozpoczyna się w miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynęły 2 lata od wypłaty ostatniej raty wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia, i jest dokonywany w 144 równych nieoprocentowanych miesięcznych ratach, płatnych do 15. dnia miesiąca na rachunek Funduszu Wspierającego.

2. Kredytodawca informuje kredytobiorcę co najmniej 30 dni przed terminem wpłaty pierwszej raty zwracanego wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia o wysokości miesięcznej raty, a także wskazuje numer rachunku bankowego Funduszu Wspierającego, na który dokonuje się wpłat.

3. W przypadku gdy kredytobiorca, bez opóźnienia w spłacie, dokona spłaty 100 rat, pozostałą część rat zwrotu wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia umarza się.”;

22) w art. 21 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku niedokonania płatności w terminie określonym w wezwaniu, kredytobiorca jest obowiązany do niezwłocznego zwrotu przyznanego wsparcia

lub pożyczki na spłatę zadłużenia, wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi począwszy od dnia wymagalności pierwszej raty zwrotu wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia.”;

23) w art. 22:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„Art. 22. 1. Osoba, która otrzymała nienależne wsparcie lub nienależną pożyczkę na spłatę zadłużenia, dokonuje zwrotu środków równych kwocie przyznanego wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia wraz z odsetkami ustawowymi naliczonymi od dnia przekazania przez Bank Gospodarstwa Krajowego środków z tytułu wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia.

2. Za nienależne wsparcie uważa się wsparcie wypłacone:

- 1) pomimo zaistnienia okoliczności stanowiących podstawę wstrzymania wypłaty wsparcia, o których mowa w art. 12;
- 2) na podstawie nieprawdziwych informacji lub sfalszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę, której wsparcie przyznano.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Za nienależną pożyczkę na spłatę zadłużenia uważa się pożyczkę wypłaconą na podstawie nieprawdziwych informacji lub sfalszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę, której pożyczkę na spłatę zadłużenia przyznano.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zwrot nienależnego wsparcia lub nienależnej pożyczki na spłatę zadłużenia następuje na rachunek Funduszu Wspierającego, w terminie 30 dni od dnia doręczenia kredytobiorcy przez Bank Gospodarstwa Krajowego pisemnej informacji o uzyskaniu nienależnego wsparcia.”;

24) w art. 23:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Rada Funduszu, na wniosek kredytobiorcy, może odroczyć termin płatności lub rozłożyć na raty należności, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20 i art. 22.

2. Rada Funduszu, na uzasadniony wniosek kredytobiorcy, może umorzyć w całości lub części należności, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20 i art. 22,

w przypadku gdy przesłanką udzielenia wsparcia były okoliczności wskazane w art. 3 ust. 1 pkt 2 lub pkt 3.”,

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Umarzając, odraczając termin płatności lub rozkładając na raty należności, o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20 i art. 22, Rada Funduszu bierze pod uwagę:

- 1) informacje zawarte w oświadczeniu, o którym mowa w ust. 4 pkt 2;
- 2) możliwe przyszłe zapotrzebowanie na wsparcie ze środków Funduszu Wspierającego oraz możliwości uzupełnienia środków Funduszu Wspierającego.”;

25) po art. 25 dodaje się art. 25a w brzmieniu:

„Art. 25a. 1. Kredytodawcy przekazują Radzie Funduszu półroczną informację dotyczącą:

- 1) liczby wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 1,
- 2) przesłanek, na jakich oparte zostały wnioski, o których mowa w art. 6 ust. 1,
- 3) liczby odrzuconych wniosków, o których mowa w art. 6 ust. 1, wraz ze wskazaniem przesłanek ich odrzucenia,

- w terminie 30 dni od zakończenia półrocza.

2. Rada Funduszu przekazuje ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych półroczną informację o funkcjonowaniu Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, sporządzoną w szczególności na podstawie danych zebranych od kredytobiorców na podstawie ust. 1.

3. Informacja, o której mowa w ust. 2, jest przekazywana w terminie 30 dni od upływu terminu do przekazania informacji, o którym mowa w ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw instytucji finansowych przedstawia komisji sejmowej właściwej do spraw instytucji finansowych roczną informację dotyczącą funkcjonowania Funduszu Wsparcia Kredytobiorców oraz działań Rady Funduszu, będących realizacją niniejszej ustawy, do końca pierwszego kwartału.”.

Art. 2. Niezarezerwowane na udzielenie wsparcia środki zgromadzone w Funduszu Wsparcia Kredytobiorców z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stają się środkami Funduszu Wspierającego.

Art. 3. 1. Do wsparcia przyznanego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

2. Do wniosków o udzielenie wsparcia złożonych i nie rozpatrzonych do dnia wejścia w życie ustawy stosuje się przepisy ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

3. Kredytobiorca, który uzyskał wsparcie na podstawie przepisów dotychczasowych, jest uprawniony do złożenia kredytodawcy wniosku o zmianę warunków wsparcia na warunki określone w ustawie, zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 4. Kredytodawcy dostosują umowy zawarte z Bankiem Gospodarstwa Krajowego na podstawie art. 7 ustawy zmienianej w art. 1 w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, nie później niż do 31 grudnia 2017 r.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (Dz. U. z 2016, poz. 1888, z późn. zm.⁶⁾) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 12 w ust. 4 w pkt 26 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 27 w brzmieniu:

„27) otrzymanych środków, o których mowa w art. 13a i art. 13b ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy oraz o wsparciu dobrowolnej restrukturyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1925 oraz z 2017 r. poz....).”;

2) w art. 16 w ust. 1 po pkt 72 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 73 w brzmieniu:

„73) wpłat na Fundusz Restrukturyzacyjny, o których mowa w art. 16 ust. 2a ustawy z dnia 9 października 2015 r. o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy oraz o wsparciu dobrowolnej restrukturyzacji (Dz. U. z 2015 r. poz. 1925 oraz z 2017 r. poz.).”.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem art. 4, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy.

⁶⁾ Zmiany tekstu jednolitego wskazanej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1926, 1933 i 1948 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 648, 1089 i 1448.

UZASADNIENIE

1. Cel projektowanej regulacji

Głównym celem projektowanej regulacji jest zmiana mechanizmu zapewnienia wsparcia finansowego osobom, które na skutek obiektywnych okoliczności znalazły się w trudnej sytuacji finansowej, a jednocześnie są zobowiązane do spłaty rat kredytu mieszkaniowego stanowiącego znaczne obciążenie dla ich budżetów domowych, oraz wprowadzenie nowego instrumentu wspierającego dobrowolną restrukturyzację kredytów denominowanych lub indeksowanych do walut innych niż te, w których kredytobiorcy uzyskują dochody.

W Kancelarii Prezydenta RP od 2015 roku trwają prace nad regulacjami, których celem jest wzmocnienie pozycji prawnej kredytobiorców w relacjach z kredytodawcami. W sierpniu 2016 roku Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej skierował do Sejmu RP projekt ustawy *o zasadach zwrotu niektórych należności wynikających z umów kredytu i pożyczki* (druk nr 811). Projekt ten przewiduje zwrot świadczeń, które kredytodawcy uzyskali kosztem klientów w związku ze stosowaniem tzw. „spreadów” walutowych ustalanych własnymi, jednostronnymi decyzjami. Jednocześnie z przesłaniem projektu tzw. ustawy „spreadowej”, Prezydent RP zapowiedział kontynuowanie prac, które ostatecznie doprowadzić powinny do restrukturyzacji kredytów odnoszonych do walut obcych, skutkujących ich „odwalutowaniem”.

W ramach działań prowadzonych w Kancelarii Prezydenta RP od dawna pojawiały się postulaty zmian w ustawie z 2015 roku *o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy*. Od początku funkcjonowania, powołanego tą ustawą, Funduszu Wsparcia Kredytobiorców w 2016 roku zauważalne są trudności w efektywnym wykorzystaniu środków w nim zgromadzonych. Fundusz dysponuje obecnie środkami w wysokości około 600 mln złotych, a zgodnie z *Informacją o wykorzystaniu środków Funduszu Wsparcia Kredytobiorców wg stanu na dzień 31 grudnia 2016 roku* „w roku 2016 zarejestrowano 481 umów o udzielenie wsparcia na łączną kwotę 10.698,82 tys. złotych”. Oznacza to, że środki Funduszu, w zakresie głównego jego zadania, wykorzystane zostały do końca 2016 roku w niecałych 2%.

Potrzeba zmian w ww. ustawie wynika także z podjętej 13 stycznia 2017 r. przez Komitet Stabilności Finansowej uchwały Nr 14/2017 *w sprawie rekomendacji dotyczącej restrukturyzacji portfela kredytów mieszkaniowych w walutach obcych*. Zdaniem KSF, środki Funduszu Wsparcia Kredytobiorców mogłyby być wykorzystane także na inne formy wspierania procesu dobrowolnej restrukturyzacji portfela kredytów mieszkaniowych odnoszonych do walut obcych.

Zasadniczo, wskazuje się na dwie przyczyny powodujące ograniczenie wykorzystania środków Funduszu – po pierwsze zbyt restrykcyjne warunki, jakie musi spełnić kredytobiorca, jak również w pełni zwrotny charakter wsparcia. Mając to na uwadze, projekt ustawy przewiduje przede wszystkim modyfikację kryteriów przyznania wsparcia, jak również możliwość częściowego umorzenia zwracanych środków, w przypadku terminowego zwrotu części rat z tytułu udzielonego wsparcia. Jednocześnie w projekcie przewidziano nowy instrument wspierający dla kredytobiorców w trudnej sytuacji finansowej. Jeżeli kredytobiorca zdecyduje się na sprzedaż kredytowanej nieruchomości, a środki uzyskane ze sprzedaży nie pokryją całego zobowiązania, wówczas z Funduszu Wsparcia Kredytobiorców będzie mógł uzyskać zwrotną nieoprocentowaną pożyczkę. W tym zakresie również będzie możliwe częściowe umorzenie zwracanego kapitału, analogicznie, jak w przypadku wsparcia w spłacie raty kapitałowo-odsetkowej.

Jednocześnie w projektowanych regulacjach przewidziano wyodrębnienie w ramach Funduszu Wsparcia Kredytobiorców dwóch specjalistycznych Funduszy: Wspierającego i Restrukturyzacyjnego. Fundusz Wspierający przejmie dotychczasowe funkcje Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, a rolę Funduszu Restrukturyzacyjnego będzie wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji kredytów mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do waluty innej niż ta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód. Projekt zakłada zatem wprowadzenie stosownego mechanizmu, który powinien doprowadzić do istotnego ograniczenia ryzyka związanego z kwestią kredytów denominowanych lub indeksowanych do waluty innej niż ta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód.

Ponadto, przewiduje się rewizję mechanizmu zasilania Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, w związku z przeformułowaniem zadań, jak również z wyodrębnieniem dwóch specjalistycznych Funduszy. Należy bowiem podkreślić,

iż mechanizm zasilania Funduszu Wsparcia Kredytobiorców musi być tak zaprojektowany, aby uwzględniał nowe instrumenty i zadania wynikające ze zmienianych przepisów. W innym przypadku mogłoby dojść do sytuacji, w której mimo odpowiednich ram prawnych środki na realizację finansowania restrukturyzacji okazałyby się niewystarczające.

2. Szczegółowe rozwiązania zawarte w projekcie

Projekt obejmuje przede wszystkim zmiany w ustawie *o wsparciu kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, którzy zaciągnęli kredyt mieszkaniowy*.

W zmienianym art. 1 ww. ustawy proponuje się rozszerzenie zakresu ustawy. Dotychczasowe przepisy ustawy określały zasady oraz warunki korzystania ze wsparcia realizowanego za pośrednictwem Banku Gospodarstwa Krajowego dla osób fizycznych, które znalazły się w trudnej sytuacji finansowej, a jednocześnie są zobowiązane do spłaty kredytu mieszkaniowego. W ramach nowelizacji przepisów, w art. 1 proponuje się wprowadzenie zasad przyznawania pożyczki na pokrycie pozostałej części zadłużenia oraz warunków korzystania z tego instrumentu, jeżeli kwota uzyskana ze sprzedaży nieruchomości nie pokryła całego zobowiązania. Proponuje się także rozszerzenie zakresu ustawy o wspieranie dobrowolnej restrukturyzacji kredytów mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do waluty innej niż waluta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód. Jednocześnie wskazuje się, że instrumenty wspierające, wynikające z ustawy, będą finansowane z wyodrębnionych, w ramach Funduszu Wsparcia Kredytobiorców, Funduszu Wspierającego i Funduszu Restrukturyzacyjnego.

Projekt przewiduje zmianę art. 2, w którym przewidziany został słowniczek pojęć, zawierający definicje ustawowe. W związku z modyfikacją mechanizmu dotyczącego udzielania wsparcia oraz wprowadzeniem nowych instrumentów wspierających do ustawy proponuje się dodanie definicji: dobrowolnej restrukturyzacji, wskaźnika Dtl, należności restrukturyzowanej oraz należności zrestrukturyzowanej. Należy zauważyć, że zastosowanie kryteriów stosunku wydatków kredytobiorcy związanych z obsługą raty kapitałowej i odsetkowej do dochodu gospodarstwa domowego kredytobiorcy jest niezbędne, w związku z zaprojektowanym mechanizmem udzielania pomocy kredytobiorcom w trudnej sytuacji finansowej. Jednocześnie wprowadzenie definicji należności restrukturyzowanej i zrestrukturyzowanej jest konieczne ze względu

na przyjęty w projektowanej ustawie sposób wspierania oraz stymulowania dobrowolnej restrukturyzacji takich należności.

Proponuje się także zmianę art. 2 ust. 2, w zakresie definicji kredytu mieszkaniowego. Zmiana ta wprowadzana jest w celu zachowania spójności systemowej, a także w konsekwencji z informacjami niezbędnymi do prawidłowego wyliczenia wpłat wnoszonych przez kredytodawców na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców.

W projektowanej zmianie art. 3 w ust. 1 wprowadza się zapis, który ma służyć powiązaniu nowego instrumentu - „pożyczki na spłatę zadłużenia” z kryteriami przyznania dotychczasowej formy wsparcia. W przypadku pożyczki na spłatę zadłużenia będą miały zatem zastosowanie, co do zasady, analogiczne kryteria. Jednocześnie proponuje się pozostawienie obecnie obowiązujących kryteriów przyznania wsparcia z istotnymi modyfikacjami. Po pierwsze, wsparcie mogłoby być uzyskiwane jak dotychczas przez kredytobiorcę, który utracił zatrudnienie (bezrobocie). Po drugie, wsparcie byłoby przyznawane, jeżeli wartość wskaźnika DtI przekracza 50% (dotychczas 60%). Po trzecie, proponuje się dwukrotne podwyższenie, wynikających z ustawy o pomocy społecznej, kwot dochodów na jednego członka rodziny lub na osobę samotnie gospodarującą, które będą umożliwiały otrzymanie wsparcia. Wydaje się, iż tego rodzaju rozwiązanie zapewni lepsze wykorzystywanie środków Funduszu Wspierającego niż dotychczas. Szczególnie istotne może okazać się podwyższenie kwot minimalnych dochodów, gdyż - zgodnie z Informacją o wykorzystaniu środków Funduszu Wsparcia Kredytobiorców wg stanu na dzień 31 grudnia 2016 roku, przesłanka ta była dotychczas podstawą przyznania wsparcia w zaledwie ok. 15 % przypadków.

Biorąc pod uwagę doświadczenia związane z wykorzystywaniem środków Funduszu Wsparcia Kredytobiorców proponuje się nowe brzmienie art. 4. Nowa treść tego przepisu przewiduje m.in. usunięcie dotychczasowego pkt 3, zgodnie z którym wsparcie nie może być przyznane w przypadku, gdy kredytobiorca jest najemcą innej nieruchomości. Mając na uwadze sygnały płynące ze strony kredytobiorców, w tym liczne sytuacje, w których kredytobiorca decyduje się wynajmować osobie trzeciej większy lokal mieszkalny, którego jest właścicielem, a sam przenosi się do mniejszego mieszkania w celu ograniczenia kosztów i tym samym realizacji swojego zobowiązania wynikającego z kredytu mieszkaniowego, wydaje się zasadne usunięcie tego warunku.

Projektowany art. 5 określa wysokość oraz okres trwania pomocy dla kredytobiorców będących w trudnej sytuacji finansowej. Proponuje się wydłużenie okresu pomocy z 18 do 36 miesięcy oraz zwiększenie wysokości maksymalnego wsparcia z 1500 zł do 2000 zł miesięcznie (maksymalnie 72 000 zł przez 3 lata). Zarówno okres, jak i wysokość miesięcznej pomocy, stanowić będzie istotne odciążenie osób pozostających w trudnej sytuacji finansowej.

W dodawanych art. 5a i 5b proponuje się zawarcie regulacji, które szczegółowo określałyby mechanizm kolejnego instrumentu wspierającego, jakim jest pożyczka na spłatę pozostałej części zadłużenia, w przypadku sprzedaży kredytowanej nieruchomości po cenie niższej niż wartość zobowiązania z tytułu kredytu mieszkaniowego. Mając na względzie przypadki, kiedy wartość kredytu przekracza wartość kredytowanej nieruchomości, zasadne jest stworzenie reżimu prawnego umożliwiającego udzielanie pożyczek w wysokości pozostałej części zadłużenia, wykorzystując Fundusz Wspierający.

Zgodnie z projektowanym art. 5a ust. 2-3, Bank Gospodarstwa Krajowego będzie przekazywał środki pieniężne na rachunek kredytodawcy w kwocie nie większej niż 72 000 zł. W przypadku waluty obcej, Bank Gospodarstwa Krajowego dokona odpowiedniego przeliczenia po kursie sprzedaży ogłoszonym przez Narodowy Bank Polski w dniu poprzedzającym przekazanie środków. Kwota 72 000 zł stanowi ujednoczenie wartości maksymalnie przyznawanej pomocy w ramach dwóch mechanizmów Funduszu Wsparcia Kredytobiorców. Kredytobiorca będzie mógł wystąpić również o przyrzeczenie udzielenia pożyczki na spłatę zadłużenia (promesa). Promesa będzie udzielana przez kredytodawcę.

W projektowanym art. 6 zmianie ulega m.in. termin składania wniosku o przyznanie wsparcia lub pożyczki na spłatę zadłużenia, odzwierciedlając ciągłość i długoterminową działalność Funduszu Wsparcia Kredytobiorców. Przewiduje się, iż Fundusz Wspierający będzie funkcjonował bezterminowo i stanowił w każdym czasie element pomocy dla kredytobiorców, którzy mają problemy finansowe. Należy zwrócić uwagę, że w treści wniosku o udzielenie wsparcia, podawane będą dane umożliwiające identyfikację umowy, zaś w przypadku wniosku o pożyczkę - dodatkowo dokumenty dotyczące procesu sprzedaży kredytowanej nieruchomości czy też umowa przedwstępna sprzedaży nieruchomości (w przypadku wniosku o promesę). Jednocześnie zmianie

uległa delegacja do wydania rozporządzenia w zakresie wzoru wniosku, tak, by dostosować jego wzór do zmian ustawowych.

W projekcie przewidziano również zmiany w art. 8. Zdecydowano się szczegółowo uregulować procedurę składania i rozpatrywania wniosku przez kredytodawcę. Tego typu regulacja wynika z sygnałów, iż z racji zbyt ogólnych przepisów dotyczących procedury składania wniosku proces ten jest nagminnie przedłużany.

Istotną zmianą wprowadzaną do ustawy jest unormowanie w art. 8a trybu odwoławczego od decyzji kredytodawcy o odrzuceniu wniosku kredytobiorcy o przyznanie wsparcia. Dotychczas, rozstrzygnięcia te nie były w żaden sposób weryfikowane (trudna jest nawet do oszacowania ich skala). Proponuje się, aby w przypadku odrzucenia przez kredytodawcę wniosku, kredytobiorca mógł zwrócić się do Rady Funduszu o dodatkową jego weryfikację. Procedura ta, w połączeniu z normatywnym określeniem dokumentów, których można żądać od wnioskodawcy, oraz zagwarantowaniem, że za okres niesłusznego niepobierania wsparcia zapłaci kredytodawca, zdecydowanie wzmacniają pozycję kredytobiorców.

Projektowany art. 9 wskazuje zasady, według których kredytodawca może dochodzić roszczeń w zakresie udzielonego wsparcia lub pożyczki na podstawie przepisów art. 19 (termin zwrotu), art. 20 (zbycie przedmiotu kredytowania), art. 22 (uchybiecie terminu płatności).

W projekcie przewidziano również zmiany w art. 10 i 12 dostosowujące te przepisy do wcześniej proponowanych zmian. Artykuły te dotyczyć będą bowiem również pożyczki na spłatę zadłużenia. Ponadto, w przypadku kiedy uprawnionemu przysługuje wsparcie z więcej niż jednego tytułu, umożliwi się mu zachowanie prawa do ciągłego otrzymywania wsparcia pomimo wygaśnięcia przesłanki, na podstawie której je otrzymał (np. status bezrobotnego).

Zmiana art. 13 polega na uzupełnieniu obecnie obowiązującego przepisu o obowiązek przedłożenia przez kredytodawcę informacji powiatowemu urzędowi pracy o udzieleniu pożyczki na spłatę zadłużenia z tytułu statusu osoby bezrobotnej i wysokości przekazywanych środków.

Projektowany art. 13a i 13b stanowią o możliwości uzyskania przez kredytodawcę środków na restrukturyzację należności restrukturyzowanej. Wsparcie to będzie przekazywane kredytodawcy, który będzie mógł wykorzystać te środki na działania

restrukturyzacyjne w zakresie kredytów mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do walut innych niż waluta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód. Aby uzyskać wsparcie z Funduszu, restrukturyzacja będzie musiała polegać na zmianie należności restrukturyzowanej w należność zrestrukturyzowaną. Należy podkreślić, że restrukturyzacja będzie dobrowolna. Zadaniem kredytodawcy będzie zaproponowanie kredytobiorcy odpowiednich warunków restrukturyzacji i uzyskanie jego zgody. W przypadku gdy tego nie uczyni lub nie dojdzie do porozumienia pomiędzy kredytodawcą albo kredytobiorcą, środki z Funduszu Restrukturyzacyjnego nie zostaną przyznane kredytodawcy. Warto podkreślić, iż kredytodawca będzie mógł wnioskować o środki na restrukturyzację przez okres 6 miesięcy do wysokości wniesionych przez niego wpłat w kwartale poprzedzającym to półrocze. Jeżeli nie wykorzysta środków do tej wysokości z przeznaczeniem na umowy zawarte w ciągu 6 miesięcy następujących po kwartale, w którym wniesiono wpłatę, wówczas Rada Funduszu Wsparcia Kredytobiorców będzie mogła podzielić te środki na wsparcie dobrowolnej restrukturyzacji innych kredytodawców.

W celu uzyskania środków kredytodawca będzie zawierał z kredytobiorcą umowę o restrukturyzację należności. Przedmiotowa umowa powinna zawierać m.in. oznaczenie stron (PESEL, imię i nazwisko, NIP), numer identyfikacyjny umowy kredytowej, zasady i terminy restrukturyzacji. Powyższy dokument to kolejny etap mający stworzyć klarowny reżim umów o udzielenie wsparcia dobrowolnej restrukturyzacji. Komisja Nadzoru Finansowego będzie mogła wydać rekomendację, w której określi zalecaną kolejność restrukturyzacji poszczególnych kredytów mieszkaniowych. Tym samym realizowane jest założenie, że wyznaczenie kolejności restrukturyzacji powinno przebiegać w oparciu o dane nadzoru bankowego. Warto podkreślić, iż kredytodawca nie będzie mógł otrzymać wsparcia na dobrowolną restrukturyzację w przypadku, w którym do ustalenia całkowitej kwoty kapitału kredytu mieszkaniowego po restrukturyzacji użyto kursu waluty niższego niż kurs zastosowany przy wypłacie tego kredytu.

Biorąc pod uwagę zmiany mechanizmu przyznawania wsparcia, jak również wprowadzenie nowych instrumentów wspierających kredytobiorców, w projekcie przewidziano zmianę art. 14. W ramach utworzonego Funduszu Wsparcia Kredytobiorców wyodrębniony zostanie Fundusz Wspierający, przeznaczony dla wszystkich kredytobiorców znajdujących się w trudnej sytuacji finansowej, oraz

Fundusz Restrukturyzacyjny, zapewniający finansowanie procesu wsparcia dobrowolnej restrukturyzacji portfela kredytów mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do walut innych niż te, w których kredytobiorcy uzyskują dochód. Finansowanie subfunduszy, zważywszy na odmienność ich celów oraz adresatów, powinno być prowadzone za pomocą dwóch niezależnych mechanizmów.

W projektowanej zmianie art. 15 proponuje się, aby o legitymacji przedstawiciela (pięciu) kredytodawców, z uwagi na wprowadzenie odrębnych specjalistycznych Funduszy, nie przesądzało najwyższe, ostateczne uzupełnienie, ale najwyższa składka stanowiąca sumę wpłat na oba Fundusze w danym roku. Zasady funkcjonowania nie ulegną zmianie – uchwały będą podejmowane większością głosów, a w przypadku równej liczby głosów decydować będzie głos Przewodniczącego Rady Funduszu. Zaproponowana struktura i tryb obradowania umożliwi podejmowanie stosownych rozstrzygnięć. Obsługę Rady Funduszu zapewniać będzie, tak jak dotychczas, Bank Gospodarstwa Krajowego.

Projektowana zmiana art. 16 koresponduje ze zmianą art. 14 w zakresie uzyskiwanych wpłat. Mechanizm zasilania Funduszu Wspierającego będzie analogiczny do obecnie obowiązującego mechanizmu zasilania Funduszu Wsparcia Kredytobiorców. W celu zapewnienia spójności z danymi sprawozdawczymi proponuje się odpowiednią modyfikację tego przepisu. Warto wskazać, iż kwartalna wpłata nie będzie mogła przekraczać równowartości iloczynu wartości bilansowej portfela kredytów i pożyczek zabezpieczonych hipoteką, przeznaczonych na sfinansowanie, niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego, celu „mieszkaniowego”, których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 90 dni oraz stawki 1%. W przypadku Funduszu Restrukturyzacyjnego kwartalna wpłata nie będzie mogła przekraczać równowartości iloczynu wartości bilansowej portfela kredytów i pożyczek, denominowanych lub indeksowanych do waluty innej niż waluta, w której kredytobiorca uzyskuje dochód zabezpieczonych hipoteką, przeznaczonych na sfinansowanie, niezwiązanego z działalnością gospodarczą lub prowadzeniem gospodarstwa rolnego, celu „mieszkaniowego” oraz stawki 0,5%. Przepisy te mają stanowić swego rodzaju wytyczne dla Rady Funduszu do ustalania wysokości kwartalnych wpłat. Rozdzielenie uiszczanych wpłat umożliwi bardziej celowe dostosowanie otrzymywanych środków. Rada Funduszu w dalszym ciągu będzie wykonywać czynność, jaką stanowi przekazywanie każdemu kredytodawcy uchwały

o wysokości i terminie wpłaty. Rada obliczając wysokości należnych wpłat, będzie korzystała z przedstawionych przez Komisję Nadzoru Finansowego informacji. Istotne jest, że informacje potrzebne do określenia zasad kolejności restrukturyzacji oraz portfela kredytów mieszkaniowych opóźnionych w spłacie powinny być przekazane na rzecz nadzorcy przez kredytodawców.

W zmienionym art. 17 proponuje się wprowadzenie instrumentów uzyskiwania środków należnych od kredytodawców. Rada Funduszu może, na wniosek kredytodawcy, rozłożyć wpłatę na raty. Ma to umożliwić bieżące dostosowywanie obowiązującego mechanizmu zasilania Funduszu do sytuacji finansowej (tj. wnoszonych wpłat), w szczególności w przypadku mniejszych podmiotów rynkowych. Brak wpłaty wiąże się z koniecznością podjęcia działań przez Radę Funduszu, która w takim wypadku wzywa kredytodawcę do niezwłocznego dokonania zapłaty. Skutkiem dalszych zaniechań może być naliczenie odsetek ustawowych, a także podjęcie czynności egzekucyjnych, co stanowi wyraz dbałości o stan środków pieniężnych Funduszu Wsparcia Kredytobiorców. Wprowadzono również możliwość czasowego zawieszania wpłat na Fundusz Wspierający w sytuacji, gdy środki Funduszu Wspierającego będą wystarczające na sprawną realizację zadań ustawowych.

W zmienianym art. 18 zdecydowano się wprowadzić przepis stanowiący, iż minister właściwy do spraw instytucji finansowych może, w formie rozporządzenia, zdecydować o zawieszeniu mechanizmu uzupełniającego Funduszu, po zasięgnięciu opinii Komitetu Stabilności Finansowej. Istotne jest, że - w razie wyczerpania środków jednego z instrumentów pomocowych, Rada Funduszu zawiesi wszelkie wypłaty, jednocześnie wstrzymując rozpatrywanie wniosków. Powyższe kompetencje mają chronić wypłacalność Funduszu oraz wskazują na cel ustawy, jakim jest pełne wykorzystanie środków w celu restrukturyzacji zadłużeń i wsparcia beneficjentów.

Proponuje się wprowadzenie zmiany zasad dotyczących zwrotu przyznanej pomocy (zmiana art. 19). Beneficjent pomocy będzie zobowiązany rozpocząć zwrot otrzymanych środków w miesiącu następującym po miesiącu, w którym upłynęły dwa lata od ostatniej transzy wsparcia lub wypłaty pożyczki. Otrzymane środki będą zwracane w 144 równych, nieoprocentowanych, miesięcznych ratach, płatnych do 15 dnia każdego miesiąca na rachunek Funduszu. Powyższy okres powiązany z zerową stopą oprocentowania rat zwrotnych zapewni pełen zwrot otrzymanej pomocy

i jednocześnie nie będzie stanowił zbyt dużego obciążenia budżetów domowych beneficjentów. Systemem motywacyjnym dla beneficjenta do terminowych wpłat jest wprowadzenie instytucji umorzenia pozostałej kwoty w razie dokonania spłat 100 rat.

W projektowanym art. 21 utrzymane zostają uprawnienia do dochodzenia przez Bank Gospodarstwa Krajowego należnej od kredytobiorcy wpłaty w ciągu 30 dni od terminu jej płatności. Sankcją za opóźnienie, utrzymującą wpływy Funduszu w stanie niepogorszonym, jest powinność kredytobiorcy do niezwłocznego zwrotu wsparcia lub pożyczki.

Projektowany art. 22 stanowi rozwinięcie norm materialnych z art. 12 projektu. Zwrot nienależnie udzielonej pomocy (wsparcie lub pożyczka) następuje w przypadku zaistnienia okoliczności z art. 12, związanych z powzięciem przez Bank Gospodarstwa Krajowego podejrzenia, iż pomoc przyznana została na podstawie nieprawdziwych informacji lub sfałszowanych dokumentów albo w innych przypadkach świadomego wprowadzenia w błąd przez osobę, której przyznano wsparcie. Podobnie jak w art. 21, zwrot następuje w ciągu 30 dni od dnia doręczenia kredytobiorcy pisemnej informacji.

Utrzymana zostaje możliwość odroczenia terminu płatności i rozłożenia na raty, umorzenia w części lub całości kwoty zwrotu przyznanej pomocy. W tym zakresie przepisy zostały uzupełnione w taki sposób, aby regulacje dotyczyły także pożyczki na spłatę zadłużenia (art. 23). Wnioski będą składane za pośrednictwem kredytodawcy. Rada Funduszu rozpatrując je będzie brała pod uwagę w szczególności sytuację finansową kredytobiorcy.

Na podstawie nowego art. 25a kredytodawcy zobowiązani zostaną do przekazywania Radzie Funduszu danych na temat skali wpływających do nich wniosków o wsparcie oraz negatywnych rozstrzygnięć w tym zakresie (z podaniem przyczyny). Jednocześnie zobowiązuje się Radę Funduszu do przedstawiania okresowych informacji na temat funkcjonowania Funduszu ministrowi właściwemu do spraw instytucji finansowych, który będzie z kolei corocznie informował o tym właściwą komisję sejmową.

Ponadto, proponuje się odpowiednie przepisy przejściowe stanowiące, iż niezarezerwowane środki Funduszu Wsparcia Kredytobiorców staną się środkami Funduszu Wspierającego, z dniem wejścia w życie ustawy. Jednocześnie przepisy dotychczasowe będą stosowane do wniosków złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy.

Do wniosków złożonych przed dniem wejścia w życie ustawy oraz do przyznanego wsparcia zastosowanie będą miały przepisy dotychczasowe.

Jednakże, dla kredytobiorców, którzy złożyli wniosek lub uzyskali wsparcie przed dniem wejścia w życie ustawy, przewidziano możliwość wystąpienia do kredytodawców o zmianę warunków wsparcia na warunki określone w projektowanej ustawie.

Zgodnie z art. 4 projektu ustawy, Kredytodawcy dostosują umowy zawarte z Bankiem Gospodarstwa Krajowego, w terminie 2 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, lecz nie później niż do 31 grudnia 2017 roku. Pozwoli to na sprawniejsze wejście w życie nowych regulacji.

W art. 5 projektu ustawy zaproponowano zmiany w ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. *o podatku dochodowym od osób prawnych*, które mają na celu zapewnienie neutralności podatkowej w zakresie zarówno wpłat wnoszonych na Fundusz Wsparcia Kredytobiorców, jak i środków, które kredytodawca otrzyma na wsparcie procesu dobrowolnej restrukturyzacji kredytów mieszkaniowych denominowanych lub indeksowanych do walut innych niż te, w których kredytobiorcy osiągają dochody.

Zgodnie z art. 6 projektu, ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2018 r., z wyjątkiem art. 4, który wchodzi w życie z dniem następującym po dniu ogłoszenia ustawy.

Projekt jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

3. Skutki wejścia w życie ustawy

Projektowana regulacja nie będzie powodować skutków finansowych dla sektora finansów publicznych, w tym dla budżetu państwa. Instrumenty wspierające zostaną sfinansowane z wpłat kredytodawców. Realizacja zadań nałożonych na Bank Gospodarstwa Krajowego zostanie sfinansowana z wynagrodzenia prowizyjnego, jakie przysługiwać będzie Bankowi. Jednocześnie w projekcie przewidziano zmianę ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, która ma na celu zapewnienie neutralności podatkowej projektowanych regulacji. Wpłaty na Fundusz Restrukturyzacyjny nie będą mogły przekraczać kwartalnie 0,5% wartości bilansowej portfela kredytów podlegających restrukturyzacji (ok. 155 mld x 0,5% = ok. 0,8 mld zł). Oznacza to, iż kredytodawcy nie poniosą większego obciążenia niż ok. 3,2 mld zł rocznie. Jednocześnie należy wskazać, iż z dniem wejścia w życie ustawy środki Funduszu

Wsparcia Kredytobiorców staną się środkami Funduszu Wspierającego. Obecnie Środki zgromadzone w Funduszu Wsparcia Kredytobiorców stanowią ok. 600 mln zł. Kolejne wpłaty na Fundusz Wspierający nie będą mogły przekraczać kwartalnie 1% wartości portfela kredytów, których opóźnienie w spłacie kapitału lub odsetek przekracza 90 dni.

Ustawa może mieć pośredni, pozytywny wpływ na działanie mikro, małych i średnich przedsiębiorstw.